Вже нове потомство зійшло з неба на землю.
(Вірґілій)

Народження благословенне,
З небесних зіслане вершин,
Лілеї паросток блаженний,
Що дав його нам Божий Син,
Марія, ймення це з перлин,
Вселаски джерело живої,
Розрада всіх моїх хвилин,
Що миром душі наші гоїть.

Цей мир — утіха багачам,
Підтримка всім, що кволі й бідні,
Він фальш і лихву знищить нам;
Народження це необхідне,
Своїм зачаттям чесне, гідне,
Без первородної вини,
Тож факт потверджу очевидний:
Це дар Господній з вишини.

Ім'я відновлене, народу
Всього потіха, щит від зла,
Єдинопершa доня роду,
Що кров шляхетну понесла
І рід Кловіса зберегла;
Славетна форма, досконала,
У небі образ свій знайшла
І людям миром засіяла.

Почата в Божому страсі,
Це справжня Цезарська дитина,
Малі й великі люди — всі
Її вітають на колінах,

Любов'ю Божою промінна,
Єднає незгідливих знов,
Для вбогих в'язнів доброчинна,
З важких звільняє їх оков.

Буває, всякі недоріки, —
Чи то простак, чи неборак, —
Цравдиві незнання каліки,
Озвуться: Бог зробив не так,
Чому дитя це не хлопчак?
Але я вірю, Боже добрий,
Що ліпше не було б ніяк,
Бо Бог усе найкраще робить.

Псалмів гортаю сторінки,
Вичитую: "На твір твій, Пане,
Я поглядаю залюбки".
Дитя, у час нам добрий дане,
Шляхетне, ніжне, бездоганне,
Нагородити раде всіх,
Для нас ти дар небесний манни,
Визвольник від усяких лих.

Переклад С. Гординського